

Przemysł węglowy wykonał roczny plan produkcyjny

WARSZAWA. Do 22 bm. o godz. 12.30 polski przemysł węglowy wykonał zadania produkcyjne ustalone planem na r. 1950 — na 6 dni wydobyczych przed terminem.

Z okazji przedterminowego wykonania planu, minister górnictwa Ryszard Nieszporek skierował do górników pozdrowienie, w którym oświadczył m. in.:

„Plan 1951 r. zrealizujemy z nadwyżką przez systematyczny wzrost wydajności pracy, lepszą organizację pracy, rozwój współzawodnictwa i racjonalizatorstwa, mechanizację. Pamiętajcie, że każda tona węgla, to nasz górniczy wkład w walkę o rozwój gospodarczy naszego kraju, w walkę o pokój”.

Wyd A
Rok II

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!
Cena 15 groszy
Nr 356 (462)

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów, czwartek 28 grudnia 1950

Wielkie zwycięstwo przemysłu ZSRR!

Radziecki przemysł węglowy, naftowy i elektrownie wykonały przedterminowo powojenną 5-latkę stalinowską

MOSKWA. Prasa radziecka opublikowała meldunki: ministra przemysłu węglowego ZSRR — A. Zasiadko, ministra przemysłu naftowego ZSRR — N. Bajbakowa i ministra elektrowni ZSRR — D. Zimerina przesłane na ręce Józefa Stalina o przedterminowym wykonaniu rocznych planów produkcyjnych w 1950 roku — ostatnim roku powojennej 5-latki stalinowskiej.

Górnicy kopalni Ministerstwa Przemysłu Węglowego zakończyli w dniu 11 grudnia br. roczny plan wydobycia węgla przewidziany w 1950 roku — w ostatnim roku 5-latki powo-

jennej. Górnicy radzieccy zobowiązali się wydobyc dodatkowo do końca roku około 14.000.000 ton węgla ponad plan.

Minister Zasiadko stwierdza w artykule opublikowanym na łamach dziennika „Prawda”, że przeciętne tempo wydobycia węgla w ciągu doby, przewidziane planem 5-letnim na rok 1950 osiągnięte zostało już w roku 1949. Przedterminowo wykonały plan 5-letni produkcyjne zjednoczenia węglowe „Donbasantracyt” i „Rostowugol” w Zagłębiu Donckim, „Kemerowugol” w Zagłębiu Kuźnieckim, „Karagandawugol” oraz zjednoczenia węglowe Uralu i Zagłębia Podmoskiewskiego. Przemysł węglowy ZSRR pod względem ilości wydobycia pałwa zajęł drugie miejsce na świecie wyprzedzając poważnie europejskie kraje kapitalistyczne.

PRZEMYSŁ NAFTOWY

Radziecki przemysł naftowy wykonał roczny plan produkcji do 10 grudnia br. Do końca roku pracownicy przemysłu naftowego dadzą dodatkowo 2.300.000 ton ropy naftowej.

Omawiając wielkie zwycięstwo przemysłu naftowego ZSRR, minister tego resortu — N. Bajbakow stwierdza na łamach „Prawdy”, że wale zjednoczeń przemysłu naftowego jak „Basznief”, „Kujbyszewnief”, „Krasnodarnief”, „Turkmennief”, „Kroz-

nief” i inne zakończyły wykonanie planów 5-letnich w 1949 roku.

ELEKTROWNIE

Elektrownie ZSRR zakończyły 22 grudnia br. wykonanie rocznego planu w zakresie produkcji energii elektrycznej. Do końca roku bieżącego elektrownie dadzą ponad plan 4.720.000.000 kw/godz. energii elektrycznej.

W wyniku wykonania planu odbudowy i rozbudowy elektrowni w tych rejonach, które ucierpiały w latach wojny, produkcja energii elektrycznej na tych obszarach wzrosła w roku 1950 o 40 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

Dziennik „Prawda” pisząc w artykule wstępnym o wielkim zwycięstwie przemysłu ZSRR podkreśla, iż cały naród radziecki powitał tę radą wiadomość z uczuciem głębokiego zadowolenia i słusznej dumy ze swej socjalistycznej ojczyzny, która niezłomnie kroczy do komunizmu.

Pod naciskiem opinii publicznej zwolniono z więzienia Raymonde Dien

GENEWA. Z Paryża donoszą, że władze sądowe pod naciskiem opinii publicznej zmuszone były przedterminowo zwolnić z więzienia holenderską o pokój RAYMONDE DIEN, która — jak wiadomo — położyła się na szynach, by nie przepuścić pocia gu, wiozącego broń. Dien została entuzjastycznie powitana przez całą ludność swego miasta rodzinnego Tours, dokąd się udała natychmiast po zwolnieniu z więzienia w Bordeaux. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Francji ogłosił komunikat, w którym stwierdza, że przedterminowe zwolnienie Raymonde Dien skazanej za odważną walkę przeciwko wojnie w Wietnamie, stanowi zwycięstwo zjednoczonej akcji milijonów pokój i wolność Francuzów.

Japońscy sługusi Mac Arthura domagają się zawarcia separatystycznego traktatu pokojowego z Japonią

PEKIN. Z Tokio donoszą, że na polecenie Mac Arthura, marionetkowy rząd japoński rozpoczął zakrojony na szeroką skalę kampanię o zawarcie separatystycznego traktatu pokojowego z mocarstwami zachodnimi.

Japońskie koła reakcyjne prowadzą kampanię zarówno w prasie japońskiej jak i amerykańskiej. W ostatnim numerze organu bankierów amerykańskich „Foreign Affair” ukazał się artykuł premiera Yoshidy. Z artykułu tego wynika, że po zawarciu traktatu pokojowego, jego militarny aspekt nie jest już do dyspozycji agresorów amerykańskich, ale terytorium Japonii dla urzędzenia baz lotniczych i morskich oraz uczynić z narodu japońskiego mięso armatnie w napastliwych wojnach Stanów Zjednoczonych przeciwko narodowi Azji.

Chwaląc służalczo amerykańską interwencję zbrojną w Korei, Yoshida pisze m. in.: „Mam nadzieję, że traktat pokojowy z mocarstwami zachodnimi umożliwi Japoni i wstąpieniu do ONZ oraz udział jej w walce o zapewnienie bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie”. Dalej Yoshida aprobuje represje stosowane przez amerykańskie władze okupacyjne w Japonii wobec elementów postępowych i ze swej strony zapowiada zmniejszenie przesładowań bojowników o pokój.

W zakończeniu Yoshida z bezwstydną służalczością przyznaje, że separatystyczny traktat pokojowy ma uczynić z Japonii narzędzie agresji amerykańskiej.

29-grudniowa sesja Rzeszowskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej

W piątek 29 bm. zbiera się na swą ostatnią w tym roku sesję rzeszowska Wojewódzka Rada Narodowa. Porządek obrad przewiduje m. in. sprawozdanie o działalności Prezydium WRN i dyskusję, zatwierdzenie planów pracy Komisji WRN na pierwszy kwartał 1951 r. sprawozdanie o działalności Komisji kulturalno-oświatowej, przebiegu walki z analfabetyzmem oraz o działalności Komisji rolnictwa i leśnictwa. Nad sprawozdaniem obu komisji przewodzi jest również dyskusja.

Sesja rozpocznie się o godz. 10-tej rano w sali Państwowej Teatru Zemi Rzeszowskiej przy ul. Sokola.

Potężne manifestacje we Francji przeciwko zbrojeniom w Niemczech Zachodnich

GENEWA. Jak donoszą z Paryża, wiadomości nadechodzące z całej Francji świadczą o wielkim sukcesie dnia walki przeciw zbrojeniom Niemiec.

W dniu 23 grudnia rozpoczęło się referendum, w którym Francuzi wypowiedzieli się przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich.

Już w pierwszym dniu zebrano dziesiątki tysięcy podpisów pod protestami przeciw odbudowie Wehrmachtu.

W Paryżu, Lyonie, Marsylii, Rouen, La Havre i innych większych miastach delegacje ludności pracującej udały się przed pomniki poległych i złożyły wieńce. W całej Francji odbyły się manifestacje na znak protestu przeciw zbrojeniom niemieckim. W wielu zakładach pracy ogłoszono krótkotrwałe strajki. Szczególnie imponujący przebieg miały manifestacje w departamencie Sekwany. Przed ratuszem paryskim przedstawiciele władz miejskich, komuniści, socjaliści i bezpartyjni działacze postępowi ozdobili kwiatami tablice pamiątkowe po poległych w czasie powstania paryskiego.

W 8, 12 i 13 dzielnic Paryża odbyły się wiece. Na dworcach Saint Lazare i Batignolles strajkowali kolejarze.

W Ivry pod Paryżem w zebraniu przy pomniku poległych wzięło udział kilka tysięcy osób. W Issy Les Moulineaux strajkowali robotnicy w większości zakładów pracy.

Górnicy kopalni Nochebelle, Fontanes i Tamaris podobnie jak górnicy kilku kopalni w Lens, od byli 24-godzinny strajk.

Stowarzyszenie b. jeńców wojennych w Tuluzie uchwaliło jednoznacznie rezolucję protestującą przeciwko remilitaryzacji Niemiec.

Rada miejska w Argentouil jednoznacznie potępiła zbrojenia niemieckie, uchwalać jednocześnie rezolucję, domagając się ogłoszenia zakazu broni atomowej.

W Macon w departamencie Saone et Loire ponad 5 tysięcy osób wypowiedziało się w pierwszym dniu głosowania przeciwko zbrojeniom niemieckim. Przed gmachem prefektury odbyła się potężna manifestacja, zorganizowana na apel Partii Komunistycznej. Manifestanci złożyli przed pomnikiem poległych uroczyste ślubowanie, że będą nadal walczyli przeciwko zbrojeniom Niemiec.

W Fabryce Przyrządów Optycznych w Vierzon robotnicy odbyli kilkugodzinny strajk protestując przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i domagając się przestrzegania postanowień układu poczdamskiego.

Związek B. Więźniów Politycznych i Członków Ruchu Oporu otrzymał od Stowarzyszenia Ofiar Faszyzmu z Berlina list następującej treści:

„Przysłaliśmy braterskie pozdrowienia wszystkim patriotom francuskim, dziękując im za ich zdecydowaną postawę wobec remilitaryzacji Niemiec Zachodnich. Protestujemy stanowczo przeciwko decyzjom konferencji brukselskiej, które stanowią zdradę sprawy pokoju.

W propozycjach konferencji praskiej widzimy pewną gwarancję pokoju w Europie.

Niech żyje przyjaźń i wspólna walka o pokój narodu francuskiego i narodu niemieckiego”.

Pozdrowienia SED dla Komunistycznej Partii USA

BERLIN. Jak donosi Agencja ADN, obaj przewodniczący Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED) Peck i Grotewohl przesłali telegram z serdecznymi pozdrowieniami dla Partii Komunistycznej USA z okazji jej XV kongresu.

Stwierdzają oni, że w chwili, gdy imperjalizm amerykański, podjął się

rolą głównego podżegacza wojennego na Komunistyczną Partię USA spada niezwykle doniosłe zadanie o znaczeniu narodowym i międzynarodowym. Imperjalizm amerykański obrał sobie jako bazę wypadową Niemcy Zachodnie, gdzie przywraca do władzy tych samych magnatów przemysłu, którzy ongiś finansowali Hitlera i tych samych polityków, którzy udzielił pełnomocnictw dyktaturze hitlerowskiej. Z tym większym uznanem — stwierdzają Wilhelm Peck i Otto Grotewohl — miliony Niemców mających pokój śledzą bohaterką działalność amerykańskich bojowników pokoju, na których czele stoi neustraszona Partia Komunistyczna USA.

Komuniści amerykańscy dziękują óż szlendar amerykańskich bojowników wolności z XVIII i XIX stulecia, podczas gdy Truman i Mac Arthur reprezentują sprawę reakcji i śmiere. Przyszłość należy do Was i dlatego odnieście zwycięstwo.

Doniosłe uchwały rządu

Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej

PEKIN. Rada Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej powzięła uchwałę w sprawie pomocy dla ludności, która ucierpiała na skutek wojny oraz w sprawie odbudowy wyzwolonych spod okupacji okręgów kraju.

Ministerstwo Handlu otrzymało polecenie przeznaczenia dodatkowo 1.500 t żywności i 500 tys. metrów tkanin dla ofiar wojny. Odzież i inne towary przemysłowe będą wydawane ludności bezplatnie, żywność zaś — po zniżonych cenach państwowych. Ministerstwo Handlu polecono również uruchomić w najbliższym czasie 50 stołówek w miastach powiatowych oraz zorganizować sieć sklepów.

Ministerstwo Przemysłu polecono podjąć zakrojone na szeroką skalę budownictwo mieszkaniowe oraz przystąpić do odbudowy przedsiębiorstw produkujących artykuły pierwszej potrzeby.

Przemysł naftowy wykonuje przedterminowo plany produkcyjne

Jak wynika z meldunków o przedterminowym wykonaniu planu przez poszczególne zakłady roku 1950 zamknęło się pomyślnym bilansem dla przemysłu naftowego. Zadania produkcyjne zostaną nie tylko wykonane, ale nawet przekroczone.

W zakresie produkcji ropy plan wykonały już 3 sekcje Gorlickiego Kopalnictwa Naftowego oraz Saneckie Kopalnictwo Naftowe.

Na szereg tygodni przed terminem roczny plan produkcji gazu wykonały: Gorlickie, Krośnice i Saneckie Kopalnictwo Naftowe.

Roczny plan produkcji gazoli wykonały 4 wielkie zakłady

przemysłu naftowego już z dniem 5 bm.

Roczny plan wartości produkcji w cenach niezmiennych wykonany został przez Centralny Zarząd Przemysłu Naftowego dnia 4 bm. Cen ratne Warsztaty Naftowe zrealizowały roczny plan produkcji według wartości w dniu 23. 11. br., zjednoczone rafinerie nafty wykonały plan ropy dnia 18 bm., Centralny Zarząd Przemysłu Naftowego z dniem 10. 11. br. zakończył ogólny plan wierceń. Plan wierceń poszukiwawczych wykonano do dnia 17 bm., stan wierceń eksploatacyjnych w 3 okręgach zakończono z dn. 15 bm.

Proces greckich i titowskich szpiegów w Albanii

TIRANA. W toku procesu greckich i titowskich szpiegów odbywającego się w mieście Korcz — zeznawali oskarżeni. Wszyscy oskarżeni zeznali, że Asfalia (gestapo greckie) nasyłała do Albanii swych agentów, którzy zaopatrywali oskar-

żonych w instrukcje odnośnie prowadzenia wrogiej działalności i zbierania poufnych danych. Oskarżeni stwierdzili również, że gestapo greckie wysyłało do Albanii w celach dywersyjnych zbrodniarzy albańskich, którzy zbiegli do Grecji. Oskarżeni zeznali, że greckie posterunki graniczne: Kallitzeze, Szake i Nowoselle przekształcone zostały przez gestapo greckie — w ośrodki wrogiej działalności przeciwko Albańskiej Republice Ludowej, oraz że działał jednocześnie wg. instrukcji gestapo greckiego i wywiadu titowskiego. Oskarżony Husseni stwierdził, że greccy monarchofaszyści wysyłali do Albanii uzbrojonych dywersantów nakazując im by rozpoczęli działalność w momencie, gdy Albania zostanie zaatakowana zewnątrz. Agent titowski Czfligu oświadczył, że wywiad titowski żądał od swych agentów zbierania wiadomości dotyczących armii albańskiej, sytuacji gospodarczej kraju oraz domagał się werbowania szpiegów i dywersantów.

Inni oskarżeni również stwierdzili, że działali wg. instrukcji greckiego i jugosłowiańskiego wywiadu, przeciwko Albańskiej Republice Ludowej.

Potęźniejże ruch obrońców pokoju na całym świecie

GENEWA. Według doniesienia z Paryża, sekretariat Światowej Rady Pokoju, ogłosi komunikat treści następującej:

„Na zebraniu w dniu 21 grudnia br. sekretariat Światowej Rady Pokoju przedstawił pierwsze wyniki kampanii, prowadzonej we wszystkich krajach celem realizowania uchwały II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Sekretariat powziął odpowiednie uchwały umożliwiające jak najszersze rozpowszechnienie tych rezolucji i danie możliwości wszystkim ludzom dobrej woli czynnego ich wsparcia.

Sekretariat przedstawił sprawozdania, które nadesłane zostały przez komitety poszczególnych krajów. Sekretariat podzielił w pełni oburzenie, wywołane w całym świecie niedawnym oświadczeniem prezydenta Trumana w sprawie bomby atomowej oraz decyzją bloku północno-atlantycznego, zatwierdzającą kontynuację masowych zbrojeń w Niemczech Zachodnich.

Aprobując nętejatywne przejawienia już przez poszczególne komitety, Sekretariat apeluje do wzmożenia wysiłków w akcji przeciwko

wojnie, przeciwko propagandzie wojennej, o wprowadzenie w życie statutu pokojowego, opracowanego przez II Światowy Kongres Obrońców Pokoju.

Plenum Bura Światowej Rady Pokoju zostało wyznaczone na dzień 10 stycznia 1951 roku.

Na nadzwyczajnej sesji Zgromadzenia Narodowego Bułgarskiej Republiki Ludowej, która obradowała w Sofii, przyjęto ustawę o obronie pokoju. W myśl tej ustawy propaganda wojenna uważana jest za najcięższą zbrodnię wymierzoną przeciwko pokojowi i narodowi. Dla osób trudniących się propagandą wojenną ustawa przewiduje karę dożywotniego więzienia. Osobom, które współdziałały w dokonywaniu przestępstw przeciwko pokojowi, wymierzone zostaną kary więzienia do 15 lat. Osoby skazane w myśl ustawy o obronie pokoju pozbawione zostają wszelkich praw, a ich imię zostaje skomfiskowane.

Jak donosi radio bułgarskie, Rada Centralna Bułgarskiego Ruchu Związkowego ogłosiła deklarację, w której wita z radością i całkowicie aprobuje uchwały II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

PEKIN. W związku z powrotem do Pekinu chińskiej delegacji na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju, w stolicy Chin, odbył się wielotysięczny wiec, na którym kierownik delegacji chińskiej na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju Kuo Mo-Żo poinformował zebranych o przebiegu obrad Kongresu. II Światowy Kongres Obrońców Pokoju — oświadczył on — wykazał jasno, że obrona pokoju jest nieodłączną od walki przeciwko agresji amerykańskiej.

45 rocznica historycznej konferencji bolszewików w Tammerforsie

MOSKWA. Wszystkie dzienniki radzieckie zamieściły oświadczenie artykuły poświęcone 45 rocznicy konferencji bolszewików, która odbyła się w dniach od 25—30 grudnia 1905 roku w Tammerforsie. Dzennik „Prawda” omawiając historyczne znaczenie tej konferencji, która obradowała pod kierownictwem Lenina i

RZYM. Sekretariat Włoskiego Komitetu Obrońców Pokoju, powziął decyzję w sprawie przeprowadzenia w kraju zakrojonej na szeroką skalę kampanii walki o pokój, bezcenzurowo i niezależność Włoch. W drugiej połowie stycznia odbędzie się „Tydzień mobilizacji narodowej w obronie pokoju”.

Komunikat sekretariatu podkreśla, że w obecnej sytuacji międzynarodowej jest rzeczą konieczną, aby wszystkie narody podjęły aktywne działania, zmierzające do urzeczywistnienia propozycji w obronie pokoju, wysuniętych przez II Światowy Kongres Obrońców Pokoju. Sekretariat wzywa wszystkie organizacje polityczne i społeczne oraz wszystkich obywateli bez różnicy przynależności partyjnej do udziału w kampanii, mającej na celu przedyskutowanie konkretnych propozycji w obronie pokoju, uchwalonych na Kongresie Warszawskim.

TEL AVIV. Izraelski Komitet Obrońców Pokoju ogłosił odezwę, apelującą do wszystkich obywateli, by jedynomyślnie wystąpili w obronie pokoju i przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich. Komitet zapowiada, że w całym kraju odbędą się zebrania na znak protestu przeciwko knowaniom podżegaczy wojennych.

USA mianują ambasadora w Hiszpanii frankistowskiej

NOWY JORK. Waszyngtoński korespondent „New York Herald Tribune” powołując się na informacje z kół m aradajnych donosi, że parlament stanu USA ogłosił w najbliższym czasie o wymanie ambasadora między Stanami Zjednoczonymi a Hiszpanią frankistowską. Kandydaturą ambasadora w Madrycie została już zatwierdzona. Ma nim być b. ambasador USA w Polsce Griffiths.

Stal na, pisał, że odegrała ona poważną rolę w umocnieniu partii w jej walce o zdobycie mas. Uchwały konferencji, odzwierciedliły węższe zadania stojące przed partią w warunkach pierwszej rewolucji rosyjskiej, która była generalną próbą wielkiej rewolucji październikowej. Bez wielkich b i tw klasowych i energii rewolucyjnej proletariatu w latach 1905—1907, tak szybkiego zwycięstwa klasy robotniczej w roku 1917 było by niemożliwe.

Wielkie, historyczne doświadczenie walki najbardziej rewolucyjnego proletariatu rosyjskiego, wychowanego i zahartowanego przez partię Lenina — Stalina w ogniu trzech rewolucji rosyjskich — służy dla mas pracujących wszystkich krajów, jako wzór zdecydowanej, śmiałej i ofiarnej walki o obalenie władzy kapitalistów i obszarników, o zwycięstwo socjalizmu.

Oredzie Ligi Repatriantów Japońskich

PEKIN. Jak donoszą, Liga Repatriantów Japońskich skupiająca kilkaset tysięcy jeńców japońskich, repatriantów z różnych krajów wydała oredzie do wszystkich repatriantów, w którym wskazuje, że utworzony przez sztab Mac Arthura w Japonii t. zw. policyjny korpus rezerwy, przekształca się w regularną armię.

Oredzie podkreśla, że Liga Repatriantów Japońskich organizuje w całym kraju ruch w obronie pokoju pod hasłami: „Repatrianci nie będą mięsem armatnim w wojnie agresywnej! Repatrianci! nie wstępujcie do policyjnego korpusu rezerwy! Rozszerzmy walkę przeciwko przekształceniu Japonii w bazę wojenną!”

W Norymberdze powstał Komitet Walki o Jedność Niemiec

BERLIN. Jak donosi agencja ADN, w Norymberdze powstał Robotniczy Komitet Walki o Jedność Niemiec, w skład którego weszli socjaldemokraci, komuniści i bezpartyjni. W ogłoszonej deklaracji komitet domaga się, aby przedstawiciele rządu baskiego podjęli niezwłoczne rozmowy z rządem Niemieckiej Republiki De-

mokratycznej w celu wcielenia w życie propozycji premiera Grotewohla. Deklaracja podkreśla, że władze w Bonn powinny odrzucić żądanie mocarstw zachodnich w sprawie włączenia wojsk Niemiec Zachodnich do agresywnej armii zachodnio-europejskiej.

Podwoić wysiłki w walce o pokój

Dobiega końca rok 1950 — ostatni rok pierwszej połowy XX wieku.

W historii świata nie znajdziemy okresu bardziej obfitującego w doniesienia wydarzenia, niż pierwsza połowa XX wieku. W wyniku bohaterstwa działalności Partii Lenina — Stalina w dziejach ludzkości nastąpił stanowiący zwrot od starego świata kapitalistycznego do nowego świata socjalistycznego.

Najdonioślejszym wydarzeniem o światowej, historycznej doniosłości była w ciągu minionego półwiecza Październikowa Rewolucja Socjalistyczna w Rosji, w wyniku której powstało pierwsze w świecie radzieckie socjalistyczne państwo robotników i chłopów. Obrzymie historyczne znaczenie mają zwycięstwa wielkiego narodu chińskiego i utrwalenie się ustroju demokracji ludowej w szeregu krajów Europy środkowej i południowej, wschodniej.

Socjalizm dowiódł, że do niego należy przyszłość. W ciągu krótkiego okresu historycznego przeobraził on gruntownie oblicze olbrzymiego kraju, zapewnił niebywały rozwój sił produkcyjnych, rozkwit nauki i kultury, wychowanie nowego człowieka, aktywnego budowniczego komunizmu.

W ciągu minionego półwiecza ginący kapitalizm dokonał niesłychanych zbrodni. Ludzkość przeżyła dwie wojny światowe, które pochłonęły olbrzymie ofiary i ścigały niezliczone niedole na masę pracującą.

W wyniku tych wojen narody przekonały się, że dalsze utrzymanie panowania imperializmu przyniesie im jeszcze większe cierpienia i klęski. Wielomilionowe masy pracujące doszły do wniosku, że zażegnac tę groźbę może tylko zdecydowane zerwanie z imperializmem, przejście na drogę socjalistycznego rozwoju.

W rezultacie olbrzymich zmian w życiu politycznym narodów, zmian które nastąpiły w ciągu ostatnich dziesięcioleci, po raz pierwszy w historii powstał zorganizowany front obrońców pokoju. Powstanie jednolitego frontu pokoju, który przeistoczył się w olbrzymią siłę, stanowi jedno z najdonioślejszych wydarzeń życia międzynarodowego.

Niesmiertelny Lenin wskazywał, że jednym z najważniejszych zadań walki o pokój jest: „wyjaśnić ludziom realne okoliczności fakty, w jak wielkiej tajemnicy rodzi się wojna...”

Od przeszło 33 lat państwo nasze wytrwale i konsekwentnie toczy walkę o pokój, o zdemaskowanie i odosobnienie imperialistycznych podżegaczy wojennych.

Wszyscy widzą wyniki tej walki. Obecnie już nie poszczególni, przodujący przedstawiciele klasy robotniczej, ale dziesiątki milionów ludzi wiedzą o tajemnicy, w której imperialiści przystępują do wojny zaborczej. Obecnie narody znają drogi wiedzące do ukroczenia organizatorów wojny, do utrzymania i utrwalenia pokoju.

Milliony prostych ludzi — mówi towarzysz Stalin — stoją na straży pokoju. Narody świata nie chcą, aby powtórzyły się okropności wojny. Waleczą one zaciekle o utrwalenie pokoju i bezpieczeństwa.

Wykazała to przekonywująco międzynarodowa akcja zbierania podpisów pod Apellem Sztokholmskim o zakaz broni atomowej. Szczególnie wymownym świadectwem siły i stopnia zorganizowania obozu pokoju był II Światowy Kongres Obrońców Pokoju.

Selki milionów ludzi powitały, opracowany przez II Światowy Kongres, Statut Pokoju, jako bojowy program swej walki o pokój. Inaczej być nie mogło, bowiem statut ten wyraża wolę milijonów pokój narodów wszystkich krajów, które wysłały na Kongres swych delegatów.

Uchwały II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wskazują narodom, jak w obecnej skomplikowanej sytuacji międzynarodowej należy bronić pokoju i stać na jego straży.

We wszystkich krajach wzrasta oburzenie milionów ludzi wywołane nowymi, agresywnymi aktami amerykańsko-angielskiego imperializmu.

Wydarzenia ostatnich tygodni stanowią jeszcze jeden dowód, że koła rządu USA pragną nie pokoju, lecz wojny. Truman, Mac Arthur, Acheson, Harriman uporeczywie rozpalały historię wojenną, podejmując coraz to nowe kroki w dziedzinie dalszego zwiększenia sił zbrojnych i wyścigu zbrojeń w USA i krajach od nich zależnych. W Stanach Zjednoczonych wprowadzono „stan wyjątkowy”.

Milijony wolności narodów zwracają baczną uwagę na działania amerykańsko-angielskich kół rządzących w Niemczech Zachodnich. Uchwały zakończone niedawno w Brukseli konferencji uczestników agresywnego paktu atlantyckiego kryją w sobie nową, poważną groźbę dla pokoju. Rząd USA realizuje w gorącym tempie kurs na odrodzenie niemieckiego imperializmu, na utworzenie zachodnio-niemieckiej armii odwetowej, tj. kurs na rozpalenie w Europie zachodniej nowego ogniska konfliktów wojennych.

Wzrastająca w obozie podżegaczy historia wojenna wymaga od wszystkich, komu droga jest sprawa pokoju, wzmożenia czynności wobec międzynarodowych intryg agresywnych mocarstw imperialistycznych.

W opublikowanym niedawno komunikacie Sekretariat Światowej Rady Pokoju wezwał wszystkie organizacje obrońców pokoju w różnych krajach do podwojenia wysiłków w walce przeciwko wojnie, przeciwko propagandzie wojennej, w walce o realizację statutu pokoju.

Bohaterski naród koreański przy bratnim ponarciu ochotników chińskich z powodzeniem wyzwala swe ziemie spod okupacji amerykańskich i innych obcych zaborców. Zgodnie z Oredziem II-go Światowego Kongresu Obrońców Pokoju, na Węgrzech, w Rumuni, w Czechosłowacji, w Niemieckiej Republice Demokratycznej przyjęto ustawę o ochronie pokoju. Wystąpienia przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich przybierają na sile i rozmachu, zyskując charakter masowy, charakter ogólnonarodowy.

Do walki o wielką sprawę pokoju przystępują prostych ludzi przykład milijonów pokój narodu radzieckiego, który kreśli w awan-gardzie polowej armii obrońców pokoju.

22 grudnia 1950 r. Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powołało Komitet Międzynarodowych Nagród Stalinińskich „za utrwalenie pokoju między narodami”, w skład którego weszli przedstawiciele sił demokratycznych zagranic i Związku Radzieckiego.

Jak wiadomo, dekretem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z 20 grudnia 1949 roku ufundowano międzynarodowe nagrody stalinińskie „za utrwalenie pokoju między narodami”, które będą corocznie przyznawane obywatelom jakiegokolwiek kraju, niezależnie od różnic politycznych, religijnych i rasowych, za wybitne zasługi w walce przeciwko podżegaczom wojennym, w walce o utrwalenie pokoju.

Cała postępową ludzkość powitała wieść o ufundowaniu międzynarodowych stalinińskich nagród „za utrwalenie pokoju między narodami” jako wymowny przejaw głęboko konsekwentnej polityki pokojowej Rządu radzieckiego.

W szczytnej walce o pokój, cała postępową ludzkość jeszcze ściślej zespoli swe szeregi wokół wielkiego chorążego polityki pokoju, wokół ukochanego wodza i nauczyciela, towarzysza Stalina. „Prawda”.

Nowe sukcesy patriotów wietnamskich

PEKIN. Jednocześnie z pomyślnymi operacjami wietnamskiej armii ludowej na frontach, wzmagają się walki patriotów wietnamskich na zapleczu kolejno zatorów francuskich w Wietnamie.

W dniu przybycia do Saigona wysokiego komisarza francuskiego w Indochinach de Vautre de Tassigny w celu podpisania francusko-amerykańskiego porozumienia o wspólnych działaniach przeciwko narodowi, wietnamskiemu, patriotów wietnamscy dokonali w miesiąc szeregu udanych operacji bojowych.

Dnia 22 grudnia zaatakowali oni umocnioną dzelinę w środkowym, gdzie znajdują się koszary wojsk francuskich. W wyniku tej śmiałej operacji zgineło lub odniosło rany 42 żołnierzy francuskich. W miesiąc kolportowano ułotki, nawołujące do walki przeciwko imperialistom francuskim i amerykańskim.

23 grudnia na znak protestu przeciwko układowi francusko-amerykańskiemu w Saigonie wybuchł strajk, który objął robotników wszystkich wielkich przedsiębiorstw. Do strajku przyłączyli się przedstawiciele inteligencji. Strajki były również zamknięte.

Lotnictwo koreańskie dzielnie pomaga w wypędzaniu interwentów z Korei

MOSKWA. W korespondencji z północnej Korei dziennik „Prawda” pisze o sukcesach bojowych młodego lotnictwa koreańskiego. Dowództwo amerykańskie — jak stwierdza autor korespondencji — niejednokrotnie oświadczało chętnie, w okresie powodzeń, że lotnictwo północnokoreańskie zostało zlikwidowane. Obecnie w komunikatach dowództwa amerykańskiego brzmią inne nuty, bo też coraz częściej spadają w płomieniach „twardzie latające”, coraz częściej zestrzelwane są przez lotników koreańskich amerykańskie „mustangi”, a na lotniska amerykańskie w Korei codziennie spadają bomby.

Niedawno — pisze autor — odwiedziliśmy jedno z lotnisk północnokoreańskich i byliśmy świadkami bojowych czynów, świadczących o doskonałym wykształceniu i bohaterstwie lotników koreańskich. Dowódcą jednostki lotniczej Kim Tal — Won zasmucił nas z wielu lotnikami i opowiedział o ich udziale w działaniach wojennych.

Właśnie w trakcie pobytu autora korespondencji doszło do walki powietrznej między zbliżającymi się bombowcami amerykańskimi, którym towarzyszyły myśliwce odrzutowe, a koreańskimi samolotami myśliwskimi. Wkrótce stanęła w płomieniach i ruinę na ziemię jedna z amerykańskich „twardzie latających”. Po upływie kilku minut podobny los spotkał drugi bombowiec amerykański „B-26”.

Po chaotycznym zrzuconiu bomb napastnicy amerykańscy odlecieli z maksymalną szybkością, ścigani przez myśliwce koreańskie.

Wieczorem, omawiając wydarzenia dnia, dowódca jednostki lotniczej stwierdził, że zestrzelono „twardzie latającą”, 3 bombowców „B-26” i

jeden amerykański myśliwiec odrzutowy.

Lotnicy koreańskiej armii ludowej bombardują lotniska Seulu i Sowunu, zadają ciosy transportom wojskowym i okrętom wojennym w bazach morskich USA na wschodnim wybrzeżu Korei z których wyruszają obecnie w pośpiechu i nieładzie okręty z resztkami rozgromionych oddziałów interwentów amerykańsko-angielskich. Przed kilku dniami lotnicy koreańscy Gon Czon-Han i Czim Don — Sek zatopili na Morzu Żółtym w pobliżu Rampho nieprzyjacielski kontrtorpedowiec.

Lotnik Czon Hain — Kiu zniszczył na drodze w pobliżu Seulu około 30 samochodów z amunicją.

Każdy dzień — stwierdza autor korespondencji — przynosi coraz to nowe wiadomości z frontów Korei o porażkach wojsk interwentów amerykańsko-angielskich. Oddziały armii ludowej wespół z ochotnikami chińskimi otaczają i niszczą nieprzyjaciela, spychają go do morza, wywołują coraz to nowe miasta i wsie. W tym zwycięskim natarciu oddziały armii ludowej udzielają czynną pomoc lotniczy koreańscy — bohaterowie narodu koreańskiego.

Uczmy się na doświadczeniach WKP (b)

O właściwy styl pracy komitetów partyjnych

W całokształcie pracy Partii ważne ogniwo stanowią Powiatowe, Miejskie i Dzielnicowe Komitety Partyjne. Kierują one bezpośrednio pracą Podstawowych Organizacji Partyjnych w zakładach produkcyjnych, w instytucjach, gromadach. Od stylu pracy Komitetów Partyjnych, od ich bezpośredniej i systematycznej łączności z podległymi organizacjami, od ich konkretnej pomocy zależny jest w decydującym stopniu wzrost aktywności organizacji partyjnych, podniesienie ich poziomu kierownictwa politycznego, umiejętności mobilizowania mas bezpartyjnych do walki o wykonanie planów produkcyjnych.

W artykule W. Gogosowa „O niektórych zagadnieniach pracy Komitetów Partyjnych”, zamieszczonym w 21 numerze czasopisma KC WKP(b) „Bolszewik”, znajdujemy cenne wskazówki dotyczące usprawnienia partyjnego kierownictwa.

Zapoznajmy się na podstawie tego artykułu z najważniejszymi elementami pracy partyjnego Komitetu.

„Kierownictwo partyjne dopiero wówczas staje się konkretne, realne i skuteczne, kiedy kierownicy organów partyjnych i pracownicy aparatu partyjnego częściowo odwołują się do praktyki i z niej czerpią materiały, w danych konkretnych warunkach, dają szczegółowe instrukcje sekretarzom i egzekutywie organizacji podstawowej”.

Czy wszystkie Komitety Partyjne przestrzegają w swej pracy tę podstawową zasadę partyjnego kierownictwa? Często spotykamy jeszcze u nas zjawiska ograniczania kierownictwa partyjnego do utrzymywania jedynie osobistego lub telefonicznego kontaktu z sekretarzami organizacji partyjnych, odbierania od nich informacji i sprawozdań. Do czego prowadzi takie kierownictwo świadczy wymownie przykład Komitetu Powiatowego w Nowogardzie. Sekretarz Komitetu Powiatowego zapytany o dobre pracujące komitety zespołowe w swoim powiecie wymienił KZ w zespole PGR — Mosty, a tymczasem jak się okazało w tym dobrze zespołowo pracującym komitecie zespołowym organizację oddziałów gospodarskich, w tej liczbie również organizacja oddziałowa w spółdzielni produkcyjnej, nie zbierają się już od szeregu miesięcy.

Kontakt z sekretarzami jest konieczny, lecz łączność z organizacjami partyjnymi nie może ograniczać się jedynie do tego kontaktu. Pomagać organizacji partyjnej w jej pracy można tylko wówczas, kiedy zbada się dokładnie teren i warunki, w jakich pracuje organizacja partyjna, kiedy zapozna się z jej trudnościami i donomaga w przezwyciężeniu tych trudności.

Ścisła łączność komitetu z organizacjami partyjnymi jest niezbędna dla kontroli wykonania uchwał nadzórnych instancji partyjnych w terenie. Uchwały kierownictwa partyjnego — KC, Komitetów Wojewódzkich i Powiatowych — to wytyczne dla pracy Podstawowych Organizacji Partyjnych. Na podstawie tych wytycznych organizacje partyjne podejmuje uchwały, przystosowane do potrzeb i warunków swego terenu. Zadaniem Komitetów Partyjnych jest ścisła kontrola wykonania tych uchwał. Rzecz jasna, że i w kontroli wykonania nie wystarczy ograniczyć się jedynie do stwierdzania wykonania, względnie niewykonania uchwały. Kontrola jest naprawdę wartościowa, kiedy wnika w istotę i kiedy, zanotowawszy wykonanie uchwały, zwraca jednocześnie uwagę na odnośne wnioski, które można będzie uwzględnić przy opracowywaniu dalszych dyrektyw i planów”.

Jak wykazało ostatnie Plenum Komitetu Wojewódzkiego we Wrocławiu, Komitety Partyjne wszystkich szczebli na terenie Dolnego Śląska podejmują wiele słusznych uchwał. Nie zawsze jednak troszczą się o przebieg ich wykonania w terenie. W szeregu Komitetów Powiatowych zdarza się wyznaczyć uchwały, które nie zostały wykonane, mimo że zostały one zaakceptowane przez egzekutywy KP nie zapoznawszy się np. oświadczeniami politycznych Komitetów. Czyż można mówić o kontroli wykonania wówczas, kiedy instruktorzy Komitetu, którzy winni pomagać i kontrolować w terenie, uchwały tych nie znają.

Droga przez wypracowanie błędów w pracy oraz usprawnienie kierownictwa partyjnego w terenie wiedzę przede wszystkim przez podniesienie poziomu i stylu pracy samych Komitetów Partyjnych.

Jednym z podstawowych błędów i niedostatków działalności Miejskiego Ko-

mitetu w Dąbrowie Górniczej do II Miejskiej Konferencji Partyjnej był brak planowości i kolektywności w pracy. Komitet pracował od akcji do akcji — bezplanowo. II Konferencja Miejska, jako naczelne zadanie przed nowym komitetem postawiła sprawę podniesienia kolektywności pracy przy jednoczesnym przestrzeganiu indywidualnej odpowiedzialności za powierzone poszczególne zadania. Egzekutywa KM odciąkała odpowiedzialność. Uchwały II Miejskiej Konferencji są ściśle przestrzegane przez KM w Dąbrowie Górniczej. Kolektywna praca egzekutywy oraz indywidualna odpowiedzialność za wykonanie powierzonego zadania przyczyniły się do usprawnienia kierownictwa partyjnego.

„Kierownictwo partyjne — czytamy w artykule Gogosowa — to kierownictwo kolektywne. Komitet Partyjny, egzekutywa, rozstrzyga, wszystkie kwestie na podstawie zespolonego omówienia, swobodnej wymiany zdań. Jest rzeczą konieczną, aby w praktyce codziennej pracy egzekutywy Komitetu Partyjnego omawiano każdą kwestię, wskaźnik bolszewickie zdecydowanie i wierność zasadom, aby wewnątrz egzekutywy rozwijać krytykę i samokrytykę. Tylko pod takim warunkiem można, prawidłowo rozwiązywać kwestie. Tam gdzie prawdziwa dyskusja nad omawianymi zagadnieniami nie istnieje, gdzie członkowie egzekutywy namiętnie milczą, a decyduje faktycznie jednostka — sekretarz Komitetu Partyjnego, tam mały do czynienia z porażkami. Nie należy zapominać o zasadzie kierownictwa, kolektywnej — tam mamy niekiedy złom pracy i wielomiesięczną niebezskuteczność jednostronnych, błędnych decyzji”.

Niezmiernie ważną rzeczą w pracy Komitetów Partyjnych jest stałe ulepszanie metod funkcjonowania aparatu Komitetów Partyjnych — działalności ich wydziałów, sekcji, instruktorów. Aparat Komitetów Partyjnych odgrywa wielką rolę. Jest on łącznikiem między Komitetem Partyjnym a organizacjami partyjnymi, ma bezpośredni wpływ na przebieg realizacji uchwał partyjnych w terenie, pomaga organizacjom partyjnym w usprawnianiu pracy politycznej i organizacyjnej.

Wiele zrobiły już nasze Komitety Partyjne w dziedzinie pracy nad podniesieniem poziomu ideologicznego pracowników politycznych. Prawie we wszystkich komitetach prowadzi się codziennie szkolenie partyjne.

Z obrad Plenum Komitetu Powiatowego PZPR w Łańcucie

Ostatnio odbyło się kolejne Plenum Komitetu Powiatowego PZPR w Łańcucie. Na obrady przybył aktyw gospodarczy Partii z terenu powiatu.

Referat zasadniczy wygłosił I sekretarz Komitetu Powiatowego tow. Józef Rak, dokonując analizy dotychczasowej pracy Komitetu Powiatowego i komitetów gminnych przy budowie spółdzielni produkcyjnych nad szkoleniem partyjnym i wzrostem Partii na ws.

W dyskusji zabierał głos 18 towarzyszy, którzy zwracali szczególną uwagę na organację spółdzielni produkcyjnych i na udział kobiet w budowie podstaw socjalizmu. Dyskutowali o tym, że dotychczas kobiety za mało oddają się pracy społeczno-politycznej. Zadaniem aktywu partyjnego jest umożliwienie kobietom pracującym udziału w szkoleniu ideologicznym i zawodowym.

Tow. WŁADYSŁAW GAZDOWICZ przewodniczący Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, oświadczył, że należy w całej w terenie kontrolować działość komitetów gminnych PZPR, które mają z koleżankami nad pracami gminnych rad narodowych. Aby nadać radom kierunek polityczny trzeba przede wszystkim podnieść świadomość samych towarzyszy. W tym wypadku wielkie

Często jednak praca z aparatem komitetów ogranicza się właśnie jedynie do szkolenia. To jednak nie wystarczy. Poza szkoleniem sekretarze i członkowie egzekutywy Komitetów Partyjnych powinni interesować się pracą instruktorów w terenie, pomagać im i kontrolować ich pracę. A w tej dziedzinie nasze Komitety Partyjne mają jeszcze poważne niedociągnięcia. Towarzysz Leopold Wiesner, instruktor organizacyjny KP PZPR w Bielsku, pisze na łamach „Trybuny Robotniczej”: „Codziennie rano zbieramy się wszyscy instruktorzy poszczególnych wydziałów KP dla omówienia spostrzeżeń poczynionych w terenie i wymienienia między sobą doświadczeń”. Ta słuszna forma wymiany doświadczeń nie została jednak zainspirowana przez Komitet Partyjny. „Do tej pory ani sekretarze, ani egzekutywa nie interesowali się zbytnio pracą instruktorów, do wodom tego jest, że wymienione odprawy, niezbędne dla pracy instruktora, nie były dotąd nigdy zwoływane w harmonogramie i odbywały się z inicjatywą instruktorów”. Jaki plwynek stał wniosek? Trzeba sobie zdać sprawę, że bez zainteresowania się pracą aparatu partyjnego, a w szczególności kadry instruktorskiej ze strony sekretarzy i egzekutywy Komitetów Partyjnych, nie można prawidłowo kierować Podstawowymi Organizacjami Partyjnymi, nie można być w pełni politycznym gospodarzem terenu.

KORZYSTAJĄC Z BOGATYCH DOŚWIADCZEŃ WKP(b), ŚMIAŁO ZDECYDOWANIE PO BOLSZEWICKU WALCZĄC Z NIEDOCIĄGNIĘCIAMI I BŁĘDAMI W DOTYCHCZASOWEJ PRACY KOMITETÓW PARTYJNYCH PODNIOSĄ POZIOM I STYL PARTYJNEGO KIEROWNICTWA.

ZSCh organizuje tradycyjne choinki gromadzkie

Podobnie jak w latach ubiegłych, Związek Samopomocy Chłopskiej urządza w okresie od 1 do 15 stycznia 1951 r. tradycyjne choinki gromadzkie. Organizacja choinek, które odbędą się we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych oraz w większości gromad, zajmą się koła gospodyń, wesół z zarządami kół gromadzkich ZSCh.

Zasadniczym celem choinek gromadzkich jest umożliwienie wszystkim dzieciom małym i średniorolnym chłopom wzięcia udziału w obchodzie tej tradycyjnej uroczystości.

W obchodach choinek gromadzkich, poza młodzieżą wiejską wezmą również udział dorośli, a przede wszystkim kobiety — matki.

Choinki gromadzkie odbywać się będą pod hasłem: „walczyć o pokój, walczyć o szczęśliwą przyszłość naszych dzieci”.

Reportaż o miastach, które będą (I)

Aby fabryczne kominy nie przysłaniały człowieka

Nazwa „Zagłębie Węglowe” kojarzy się w umyśle każdego z nas z widokiem dymiących kominów, kopalniach węgiel wyciągających, snopów iskier walących w niebo. Słusznie. Te gigantyczne, dniami i nocą tętniące pracą organizmy kopalni i hut, to serce Śląska. Jednakże, jeśli znajdziemy się na Śląsku i przejedziemy autobusem lub pociągiem trasę Katowice — Nowy Bytom — Zabrze — Gliwice, lub np. Katowice — Bytom i jeśli uważnie będzie myśleć przez okno mijane okolice, do krajobrazu Zagłębia Węglowego dołączy się jeszcze jeden element — dodane do kopalni i hut, nabijających jeszcze kilka lat temu korbę panom von Donnermarkom i innym kapitalistom, zarówno polskim, jak i cudzińskim — robotnicze osiedla.

Wzdłuż trasy autobusu stoją czarne od sadzy, koszarowe domki — drewniane, bokiem do ulicy wyrastają parterowe przygarbione budyneczki, o oknach niewiele wystających ponad ziemię. Osiedla słoczone, domy jak gdyby rozpychają się wzajemnie. Gęstość zaludnienia Śląska bowiem jest bardzo wysoka: 4 tys. mieszkańców na km. kwadrat, tj. 30 razy więcej niż wynosi przeciętne zaludnienie naszego kraju.

Przejeżdżając przez osadę Kończyce pod Nowym Bytomiem zobaczymy domy podparte drewnianymi belkami, zobaczymy na czerwonej, zakopczonej powierzchni ich ścian jaśniejsze rysy — ślad po świeżym jeszcze obrucowaniu pekających murów. Pod nimi są kopalniane chodniki, wstrząsane ruchami tektonicznymi ziemi. Czyżby stawało w tym miejscu osiedle górnicze kapitalistów nie wiedzieli o tym? Wiedzieli. Ale kopalnia potrzebowała ludzi, a tereny nad nią należały do właścicieli kopalni. Zbudowali więc na nich szereg szpetnych, pozawilnych najprymitywniejszych urządzeń

sanitarnych domków. A co będzie z nimi za kilkanaście lat — to już nie obchodziło barona węglowego. Przejeżdżamy przez Chorzów. Miasto wygląda nie lepiej od swych sąsiadów — osad górniczych. Słoczone, o nieregularnej zabudowie, domy ciemne od dymu. A nieco dalej, za kwaterem prawie w sercu miasta pracuje huta. Chorzów nie jest jedynym miastem na Śląsku, które w samym niemal centrum posiada wielki zakład przemysłowy. To samo jest w Katowicach, Sosnowcu, Bytomiu.

Może chcielibyście wejść do któregoś z mieszkań w osadzie górniczej, np. w Świętochłowicach? Osada leży niemal tuż przy kopalni „Polska”. Wszystkie domy są do siebie podobne, wszystkie są jednakowo czarne od sadzy. A jeśli wejdziemy na klatkę schodową, zobaczymy jeden wspólny kran dla całego piętra, a potem małe, dwuzobowe mieszkanie, nieskanalizowane i bez gazu.

Po drodze ze Świętochłowic do Katowic warto wysiąść na jednym z przystanków, aby zobaczyć inne osiedle — osiedle nowe, w którym właśnie przeprowadza się ostatnie prace. Zupełnie jakbyśmy znaleźli się w innym świecie. Domy są jasne, o dużych, weneckich oknach. Osiedle posiada ładną zabudowę, dokoła każdego z domów jest duża wolna przestrzeń, wypielniona światłem i zielenią. Mieszkanie w nim nie przypomina ciemnych klatek w starych osadach. Są przeważnie 2. lub 3-zobowe, posiada ładne urządzenia sanitarne, gaz i elektryczność. Właśnie na uliczkach jest lokal sklepowy, a w najbliższej przyszłości będzie w osiedlu świetlica. Wszystkie przemysłowe, rozważne, za planowane. Posłuchajmy co mówią o tym budowniczy, kierownictwo ZOR-u na Śląsku.

Odpowiadają oni nam niejedno. Opowiedzą, jakim problemem dla budownictwa jest tutaj postępująca rozbudowa kopalni pod ziemią. Opowiedzą, jaka duża dyskusja toczyła się nad zagadnieniem, czy w mieszkaniu śląskim kuchnia powinna być mała — tylko jako pomieszczenie do gotowania posiłków, czy też duża — jako miejsce gdzie skupia się duża część życia całej rodziny. Druga koncepcja przeważała; było to życzeniem samych użytkowników.

Trzeba było rozstrzygnąć również pytanie: Czy w mieszkaniu górniczym powinno być centralne ogrzewanie czy piece kaflowe — nieroszące ekonomicznie, drugie — uzaśnane otrzymaniem przez górników deputatów węglowych. W dyskusji wziął również udział Związek Zawodowy. Ostatecznej decyzji jeszcze nie podjęto. A wygląd zewnętrzny domów? Nie powinny one odbiegać od typowego budownictwa na Śląsku, którego cechą charakterystyczną są ścienne dachy z czerwonych dachówek. Takie właśnie dachy posiadają nowe osiedla, z wyjątkiem osiedli w dużych miastach, które dostosowane są do charakteru miejskiego. Pomysłano również o tym, aby ściany domów nie miały ponurej, szarobrudnej barwy. I postanowiono używać takich szwamurarskich, na których każda będzie jak najmniej widoczna.

Troska o człowieka, dążenie do ułatwienia mu zaspokojenia codziennych potrzeb, dbałość o estetykę, troska o rozplanowanie osiedli, które byłoby jasne i zrozumiałe w swej formie dla mieszkańca, zachowanie charakteru śląskiego cech budownictwa regionu — oto zadanie, jakie postawili sobie budowniczowie osiedli. Ta praca bije w oczy, gdy chodzimy między niewykończonymi jeszcze blokami. Ta praca staje się jeszcze jasniejsza, wobec tych parterowych, okopanych, zaniedbanych domów.

Tak, zrobiliśmy bardzo wiele: wybudowaliśmy na Śląsku blisko 24 tysiące izb w ciągu niespełna trzech lat, w okresie sześćdziesięciu powstania dalsze 93 osiedla.

Albowiem osiągnięć i zamierzeń nie mówią wszystkim. Przed Śląskiem bowiem stoi problem nie tylko dostarczenia odpowiedniej ilości mieszkań, ale zadanie o wiele ważniejsze i trudniejsze: zadanie zmiany jego dotychczasowego oblicza, świadomego przekształcania krajobrazu, stworzenia takich warunków w sferach i społecznych dla ludności, które by gwarantowały od wieków warunki zdrowotne, dostateczną ilość usług, pozwalały na rozwój życia kulturalnego, zadanie zmniejszenia do minimum skutków powrotnego dziedzictwa po kapitalizmie.

KRYSTYNA NIEDZIELSKA

Sportowcy ZKS „Ogniwo” uszcili 71 rocznicę urozin Towarzysza STALINA

Sportowcy ZKS „Ogniwo” w Rzeszowie zorganizowali ostatnio w lokalu własnym przy ul. Browarnej uroczyste zebranie dla uczczenia 71 rocznicy wodza mas pracujących i wielkiego protektora sportu Tow. J. Stalina. Równocześnie zebranie to było przeglądem sił i podsumowaniem całorocznych osiągnięć klubu we wszystkich dyscyplinach sportowych.

Na zebraniu przybyli obok sportowców, liczni działacze i przedstawiciele miejscowego społeczeństwa z przewodniczącym Prezydium PRN tow. Rajchertem na czele.

Zagał mgr. Stelmach, poczym referat okolicznościowy wygłosił prof. Grzesik. Z kolei, kronikarz klubu ob. Mięksiz, omówił, zarówno działalność ideologiczno-wychowawczą klubu jak i osiągnięcia poszczególnych sekcji, podkreślając znaczne sukcesy sekcji lekkoatletycznej, oraz pozytywowy rozwój piłkarstwa, sportu łuczniczego, pływackiego, bokserskiego i motorowego. Ożywioną działalność wykazuje również sekcja tenisa stołowego, a w najbliższym czasie rozpocznie swą pracę także sekcja narciarstwa.

Następnie, wiceprzewodniczący klubu ob. mgr. Stelmach, wręczył szereg dyplomów uznania najbardziej zasłużonym działaczom sportowym, wykazującym się specjalną aktywnością w propagowaniu umasowienia sportu i poważnym, bezinteresownym wkładem pracy w budowę stadionu ZKS „Ogniwo”, i nagród książkowych czynnym sportowcom, którzy godnie reprezentowali klub w r. 1950.

Dyplomy otrzymali m. in.: mgr. M. Bilor, mgr. H. Krzanowski, mgr. inż. St. Paczeński, mgr. T. Sostkiewicz, ob. Śliwiński, Hajda, Bosek i Kotuła zaś nagrody książkowe tacy zawodnicy, jak: Jamrozówna, Billńska, Kaniński, Mikusiński, Surmiak, Kwiatkowski, Rinke, Kosiorowski, Molówna i in. Ogółem wyróżniono 11 działaczy sportowych i 22 najaktywniejszych sportowców.

W części artystycznej, szereg popularnych piosenek radzieckich odśpiewał tercet Państwowej Szkoły Muzycznej, a wiersze okolicznościowe recytowali uczniowie I Gimnazjum.

Ch.

W atmosferze spokoju, radości i dumy spędziła ludność pracująca tegoroczne święta

Ludność pracująca miast i wsi województwa rzeszowskiego spędziła tegoroczne święta w atmosferze spokoju, dumy i radości z dobrze spełnionego obowiązku wobec Państwa, dumy z wykonania planów pierwszego roku Planu 6-letniego we wszystkich najważniejszych dziedzinach pracy.

Wysiłek to był nie mały. Wszędzie jednak walka o realizację planu była zagadnieniem czołowym, pierwszym, rzednym, mobilizujące i uaktywniające każdego człowieka pracy.

Wytrwałość i upór pozwalały pokonać wszelkie trudności. Niemal dzień po dniu, w ciągu ostatnich dwóch miesięcy, otrzymywaliśmy meldunki załóg robotniczych woj. rzeszowskiego o przedterminowym wykonaniu planów, zastosowaniu nowych pomysłów racjonalizatorskich, o ulepszeniach warsztatów pracy i uzyskanych w wielkich oszczędnościach. Klasa robotnicza ma więc słuszne powody do dumy i radości w ostatnich dniach bieżącego roku.

Nie pozostają także w tyle masy pracujące wsi naszego województwa. Ostra walka klasowa z kulacwem, osiągnięcia nowopowstałych spółdzielni produkcyjnych, wykonanie planów w PGR-ach i POM-ach a

wreszcie pomyślny przebieg tegorocznego skupu zboża w woj. rzeszowskim — oto sukcesy którymi szczerzy się wieś, w walce o lepszą przyszłość.

Dzięki stale wzrastającym zarobkom świata pracy, oraz znacznie zwiększonej podaży wszelkich artykułów konsumpcyjnych w sklepach handlu państwowego i uspołecznionego, święta tegoroczne były wszędzie obfite. W całym województwie zanotowano znaczny wzrost popytu na różne gatunki tanich win krajowych a równocześnie zmniejszył się wyrażnie wskaźnik konsumpcji alkoholu. Sklepy Centrali Mięsnej i Rybnej były w ostatnich dniach przedświątecznych formalnie obleżone. Ale i tu zarówno ryb jak i wszelkiego rodzaju wyrobów mięsnych dla nikogo nie zabrakło. Wśród działaw, szczególnie zainteresowaniem cieszyły się wprowadzone do sprzedaży pomarańcze oraz wszelkiego rodzaju lakoce i słodycze.

W dniach świątecznych, ludność pracująca miała również możliwość uczestniczenia w rozrywkach kulturalnych. Państwowy Teatr w Rzeszowie i kina w całym województwie, były czynne przez wszystkie dni.

Tegoroczny trzydniowy wypocinek świąteczny, pozwolił masom pra-

cującym nabrać nowych sił do dalszej wyłożonej pracy nad budową podstaw socjalizmu w naszym kraju, a tym samym walki o zapewnienie sobie coraz to wyższej stopy życia.

Ch.

Czy już zapisałaś się na kurs pielęgniarek?

Dyrekcja Państwowej Dwuletniej Szkoły Pielęgniarskiej w Przemyślu, przypomina, że termin składania podań o przyjęcie na kurs pielęgniarstwa upływa z dniem 31 grudnia br.

Warunkiem przyjęcia jest ukończenie 9 klas szkoły stopnia I cełnego lub wykształcenie równorzędne. Stuchaczki kursu otrzymują bezpłatnie internat i wyżywienie.

Podania należy składać na adres: Dyrekcja Państwowej Szkoły Pielęgniarskiej w Przemyślu, ul. Szaszkiewicza Nr. 2.

GRUDZIEŃ
28
Czwartek

DYZURY APTEK TELEFONY RZESZÓW

Dyżur nocny: Apteka pod Głową ul. Jabłńskiego 1
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Grodzisko 6.
tel. 10-00

Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10 tel. 08

kina

RZESZÓW — Apollo: Miasto nieustraszone
RZESZÓW — Zachęta: Stalowe Serca —
PRZEWORSK — Baltyk: As wywiadu
LANCUT — Znicz: Przybrana córka
MIELEC — Odra: Orzeł Kaukazu (II s.)
TARNOBRZEG — Wisła: Miasto młodzieży
NISKI — San: Za wami pójdą inni
ROZWADOW — Polonia: Orzeł Kaukazu (II s.)

Rzeszowski NOTATNIK reportera

Bardzo korzystną innowacją było uruchomienie w okresie przedświątecznym jednego dodatkowego okienka na Poczcie Głównej w Rzeszowie — obsługiwanego przez uczniów tuł. Gimnazjum i Liceum Telekomunikacyjnego. Społeczeństwo rzeszowskie byłoby bardzo zadowolone, gdyby okienko to — dające uczniom wmiennione gimnazjum możliwość nabycia wszechstronnej praktyki — czynne było przez cały rok.

Również b. dobrym pomysłem było uruchomienie dodatkowego okienka dla wpłat kasowych. Przy stale wzrastającym ruchu pocztowym w naszym wojewódzkim mieście, byłoby wskazane utrzymać wspomniane okienko przez okres całego roku.

Pracownicy umysłowi Państwowego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Rzeszowie, zameldowali ostatnio o wykonaniu swych zobowiązań, podjętych dla uczczenia II Światowego Kongresu Obrótców Pokoju. Wartość wykonanych zobowiązań przekracza kwotę 302 tys. zł.

Specjalnie dużym nasileniem kupujących cieszyły się w ostatnich dniach przedświątecznych sklepy Centrali Rybnej. Sprzedawano tam ryby żywe i mrożone, w każdej żądanej ilości. Dzięki energicznemu ekspediencjom, akcja wszędzie przebiegała

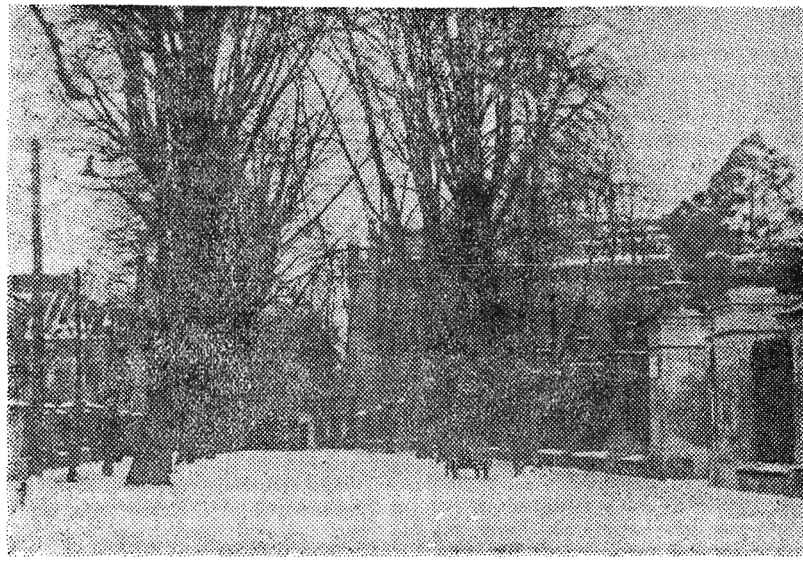
sprawnie. Centrala Rybna uruchomiła także w wymienionych dniach dodatkowe stoiska sprzedaży ryb w Rzeszowie, Krośnie i Jarosławiu. Z uznaniem podkreślić należy fakt, że do prac wyładunkowych, nadchodzących transportów ryb, skierowani zostali na stację kolejową również wszyscy pracownicy biurowi, co w dużej mierze przyspieszyło i usprawniło akcję zaopatrzenia ludności.

Szybko postępują naprzód prace remontowe nowego lokalu gastronomicznego u zbiegu ulic Lwowskiej i Batorskiej w Rzeszowie. Będąc to isdem z najelegantszych lokali rozrywkowych. Otwarcie lokalu przewidziane jest na dzień 31 grudnia br.

W najbliższych dniach otwarty zostanie również przy ul. Świerczewskiego duży sklep Centrali Handlowej Przemysłu Mięsnego. Sklep urządzony będzie komfortowo i wyposażony we wszelkie najnowocześniejsze urządzenia techniczne.

Wobec coraz częstszych i obfiteszych opadów śniegowych, nie należy zapominać o obowiązku posypywania chodników piaskiem. W dniu wczorajszym na ulicach Rzeszowa liczni przechodnie z trudem utrzymywali równowagę na śliskich, nieposypanych piaskiem chodnikach.

Rzeszów w białej szacie

Poświęteczny ranek przyniósł nam niespodziankę. Nocą spadł nieco obfity śnieg. Dachy kamienic, ogrody, skwery i ulice pokryły się białym puchem śnieżnym.

Ze szczególną radością — przecierając oczka — oglądali śnieg przez okna najmłodsi obywatele Rzeszowa. Za chwilę w ruch poszły saneczki. Wszędzie pełno najmłodszych miłośników sportu saneczkowego

Frybuna Czytelników

NALEŻY SIĘ ZAOPIEKOWAĆ SALĄ DOMU SPÓŁDZIELCZEGO W STOBIERNEJ

W gromadzie Stobierna na „Krzywem” (gmina Trzebunisko), jak donosi nam ob. SM, jedyna sala Domu Spółdzielczego, która nadaje się na większe zebrania i mogłaby skupiać miejscowe życie kulturalne jest całkowicie zaniedbana.

Sala Domu Spółdzielczego w Stobiernej nie posiada żadnego urządzenia a nawet prymitywnego stołu i ławek, których brak daje się szczególnie dotkliwie odczuwać, ponieważ prawie co miesiąc przybywa do gromady kino obwodowe, które jest mile widziane przez mieszkańców. Niestety, miejscowa ludność zmuszona jest stać w czasie seansów filmowych. Komitet Sklepowy, mieszczący się w tym budynku sklepu urzędu w sali tej często imprezy dochodowe jak zabawy, dotychczas niestety nie zatroszczył się, by została ona zaopatrzona w szyby.

Uważamy, że Dom Spółdzielczy w Stobiernej powinien przede wszystkim być ośrodkiem miejscowego życia kulturalnego, a nie tylko źródłem dochodu dla Komitetu Sklepowego. Zarząd Spółdzielni w Stobiernej zechce zainteresować się tą

sprawą i powiadomić nas co przedsięwziął, by zmienić tę sytuację.

NAD ROZDZIAŁEM TOWARÓW ZWIĘKSZYĆ KONTROLĘ

Ostatnio Gminna Spółdzielnia w Jasioncu w ramach przydziału Powiatowego Zarządu Gminnych Spółdzielni, otrzymała znaczną ilość artykułów kolonialnych, jak pieprz i kakao. Mimo wyraźnych instrukcji w sprawie rozdziału towarów, Zarząd GS w Jasioncu, nie wiadomo czym kierował się, rozprowadzając wymienione artykuły po filiach gromadzkich.

Uderza nas fakt, że filie w gromadach takich, jak Łukawiec i Łąka, które zamieszkałe są przeważnie przez zamożnych rolników, otrzymują częściej przydziały towarów, gdy inne gromady są pomijane.

TRYBUNA DZIAŁA

W odpowiedzi na naszą interwencję w sprawie lokalu, zajmowanego dotychczas przez Dom Książki w Nisku, Prezydium PRN Wydz. Gosp. Komunalno-Mieszkaniczej donosi nam, że wymieniona placówka otrzyma z końcem b.m. nowe pomieszczenie.

Ze Sportu

Zawody łucznicze w Rzeszowie

Zimowe zawody łucznicze w Rzeszowie. Sekcja łucznicza ZKS Ogniwo zorganizowała w własnej sali zimowe zawody łucznicze, na krytej strzelnicy.

Strzelanie odbywało się do małych tarcz o średnicy 30 cm. Punktacja minimalna tj. najlepszy strzał liczy się zero.

Do zawodów zgłosiło się 49 zawodników w tym 9 kobiet z klubów: Budowlani, Spójnia, Kolejarz i Ogniwo.

Zawodnicy sklasyfikowani zostali w czterech grupach w zależności od posiadanych odznak łuczniczych.

KOBIETY

1. odz. złota Janina Kłęska Spójnia 91 pkt.
1. odz. brązowa Helena Lekacz Budowlani 86 pkt.

2. odz. brązowa Danuta Szuffita Ogniwo 91 pkt.

3. odz. brązowa Bożena Zeglicka Ogniwo 126 pkt.

MĘSCYZYNI

1. odz. złota Jan Lekacz Spójnia 60 pkt.
2. 2. odz. złota K. Kwiatkowski Ogniwo 88 pkt.

3. odz. złota E. Draguła Spójnia 101 pkt.

1. odz. srebrna A. Jaśko Ogniwo 82 pkt.

2. odz. srebrna Z. Gibala Ogniwo 109 pkt.

3. odz. srebrna E. Lekacz Budowlani 118 pkt.

1. odz. brąz. Kozłoba Ogniwo 91 pkt.

2. odz. brąz. Rożkiewicz Budowlani 113 pkt.

3. odz. brąz. Wołski Budowlani 114 pkt.

Punktacja klubowa przedstawia się następująco: Ogniwo 79 pkt., Budowlani 58 pkt., Spójnia 55 pkt., Kolejarz 6 pkt.

„WSPÓLNOTA PRACY” Spółdzielcza Organizacja Zbytu Drobnej Wytwórczości w Warszawie Oddział Wojewódzki w Rzeszowie, przenosi magazyn hurtowy z Rzeszowa ul. Tannenbauma 7 do Przemyśla na ul. Dworcowej 3 (dawna Kolejowa) z dniem 31. VII. 1950 r. K—1430

Oznaczenia drobne

Zagubiono legitymację członkowską Kongregacji Kupieckiej nazwisko Początek M chał. G 1420.

Trzymiesięczne nowocześnie korespondencyjne kursy księgowości. Łódź Skrytka 163. G 1419.

Uważam zagubione zaświadczenie ukonieczera 6-go semestru wydane przez Wydział Oświaty w Dębów na nazwisko Parsz Władysław G 1424.

**Dobre mydło do prania
zapewnia czystość białizny,
a czystość to podstawa
higieny i zdrowia.**
K-1422

Prenum. zaktąd. 2.25 zł. poczt. 4.50 zł. komis 15 gr. kwart. 13.50 zł. półroc. 27 zł. roczna 54 zł. Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch” na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr IX — 13763.

„Nowiny Rzeszowskie” wydaje Komitet Spółdzielni Wydawnicza „Prasa” Redakcja Rzeszów, ul. Galwowski 7 — Telefony: Red. Naczelny 10-75, sekr. odpow. — 16-00
dział gospodarczy i partyjny — 13-51, dział kulturalny — 13-98, dział korespondentów robotniczo-chłopskich — 16-03, dział depeszyowy, red. nocna — 10-17. (18-36). Oddział RSW
„Prasa” (Dział ogłoszeń) — 13-56, Państw. Pręds. Kolportaż „Ruch” — 18-2 — Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 12 — 13, Sekretarz Odpowiedzialny od godz. 11 — 12. Oddział
by: „Nowiny Przemyśskie” — Oddział Redakcji w Przemyślu. Plac na Bramie 12 tel. 380. „Nowiny Podkarpackie” — Oddział Redakcji w Krośnie ul. Nowotki 6 tel. 229.
Druk. PKRZG Oddz. Rzeszów.